

Ján Ondruš

Prehľad vlasu

Copyright © Ján Ondruš 1965, 1968, 1970, 1972, 1982, 1984 1995, 1996

Design © Nadácia STUDŇA, 1996

Typo: Slavomír Zemko – Tlačové centrum IMA

Cover + Epilogue © Daniel Hevier, 1996

Vydala Nadácia STUDŇA, 1996

Prvé spoločné vydanie.

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť textu nesmie byť použitá na ďalšie šírenie akoukoľvek formou bez predchádzajúceho súhlasu majiteľa autorských práv.

Nadácia STUDŇA, P.O.Box 18, 814 99 Bratislava I.

Tlač: Vydavateľstvo TU, Bratislava

Väzba: Kníhtlačiareň Svornosť s.r.o., Bratislava

ISBN 80-967534-0-1

Vyšlo s finančnou podporou Open Society Fund Bratislava.

„Poézia Jána Ondruša je nepochybne výrazom mravnej i umeleckej odvahy autora, (...) a v neposlednom rade i neobyčajnej dôslednosti a náročnosti k sebe a svetu, ...“

„Umelecky tu slovenská poézia dosahuje jeden zo svojich vrcholov šesťdesiatych rokov.“

„... pocity ktoré vyjadruje sú súčasťou nášho sveta, ibaže sú vyjadrené naliehavjšie a v inom pomere k ostatným pocitom, než ako sme zvyknutí.“

(Štefan Strážay, Doslov k súboru básní Jána Ondruša Pamäť, 1982)

„Texty, ktoré u Jána Ondruša čítame, a svet, v ktorom sa pri čítaní zároveň ocitáme, radikálne sa však vymykajú z toho, čo môžeme poznať ako čitatelia modernej alebo široko chápanej súčasnej slovenskej poézie. Vymykajú sa svojou životnou naliehavosťou a prísnu umeleckou askézou.“

(Fedor Matejov, Lektúry zo slovenskej poézie a prózy 60. – 90. rokov, 1996)

„... skutočný básnik nechce básňou dosiahnuť nič, stvorí báseň, ktorá je všetkým. Takýmto absolútnym básnikom je v mojej generácii Ján Ondruš.“

(Milan Hamada, Sifyfovský údel, 1994)

„Podľa mňa neobjaveným básnikom je aj Ján Ondruš, básnik svetového formátu. Keď ho vydáme v reprezentatívnom výbere, podnikneme misiu do sveta (...). Myslím si, že ak má niekto na Slovensku nárok na nomináciu na Nobelovu cenu za literatúru, je to práve Ján Ondruš.“

(Daniel Hevier, Práca, 22. 7. 1995)

Ján Ondruš sa narodil 11. marca 1932 v Novej Vieske pri Štúrove. Maturoval na Pedagogickom gymnáziu v Nitre. od roku 1961 je v invalidnom dôchodku. Žije v Stupave. Publikoval básnické knihy: Šialený mesiac (1965, cena Ivana Krasku), V stave žlče (1968), Posunok s kvetom (1968), Kľak (1970), Mužské korenie (1972), výber básní Pamäť (1982) a časopisecky publikované básne z rokov 1956 – 1963 v zbierke Vajíčko (1984). V Nórsku vydal výber básní Ansiktet mitt signerer jeg ikke (1995). Preložil výber z tvorby Vaska Popu Večne neviditeľná (1966). Súborné vydanie básnických kníh Prehĺtanie vlasu prináša podstatnú časť Ondrušovej tvorby prepracovanú autorom.